

Serier, hvorimod den tilsigtede Hjælp til Ejerne af Landbrugsejendomme dels vilde blive mindre betydelig, dels komme tilfældige Grupper til gode. Mindretallet fandt det ogsaa principielt betænkeligt at gribe ind i bestaaende kontraktmæssige Forhold, og det fremhævede yderligere, at § 3 vilde modvirke de Bestræbelser for en Konvertering af Kasseobligationer, som Mindretallet maatte anse for paakrævet.

Ved 3. Behandling vedtoges Lovforslaget enstemmigt med 76 St., men Mindretallets Ordfører (*Hasle*) understregede, at man ikke i dette Udfald af Afstemningen maatte se en enig Rigsdag, idet de Konservatives »Stemmer ikke« betød, at Partiet var stemt for at gennemføre visse Dele af Lovforslaget, men maatte vende sig mod § 3.

Landstingets Udvalg modtog en Deputation af Repræsentanter for Kreditforeningernes staaende Udvalg, der navnlig udtalte sig om Lovforslagets § 3 og fremkom med en skriftlig Udformning til en ændret Affattelse af denne Paragraf af et Indhold svarende til det af det konservative Mindretal stillede Ændringsforslag (se ndfr.). Under et Samraad med Indenrigsministeren fremhævede denne, at § 3 kun tillægger Ministeren en Bemyndigelse til at stadfæste Ændringer i Kreditforeningernes Statutter, naar disse er vedtaget paa den i Statutterne angivne Maade. Da Bestemmelsen angiver *den yderste Grænse* for, i hvilket Omfang Omskrivning af Laan kan finde Sted, er der efter Ministerens Opfattelse intet til Hinder for, hvis Forholdene i øvrigt taler derfor, at der indenfor den Række, som angives af § 3, vil kunne stadfæstes Statutændringer svarende til det af Mindretallet stillede Ændringsforslag, hvorved der gives en Begrænsning i Tid eller Omfang af Adgangen til Omskrivning.

Udvalgets *Flertal* (Venstre, Socialdemokrater og Radikale), som tiltraadte Ministerens Opfattelse, fandt herefter ikke Anledning til at stille Ændringsforslag.

Det *konservative Mindretal* frygtede for, at den tilsigtede Indgriben i Forholdet mellem Laantagere og Laangivere vilde svække Tilliden til Realkredit, og det fandt Forslaget videregaaende, end Formaalet krævede, idet Ønsket om at komme vanskeligt stillede Ejere af Landbrugsejendomme til Hjælp ikke kunde berettige til »at forringe Obligationshavernes og de efterstaaende Prioritetshaveres Stilling i den Grad, som en Omskrivning af Gælden i lukkede Serier faktisk vil gøre dette«. Man kunde efter Mindretallets Mening ikke se bort fra den Mulighed, at Forholdene i Løbet af de nærmeste Aar i nogen Grad vilde trække sig i Leje, og det naturlige vilde da være at sætte ind paa en *foreløbig* Lempelse af Laantagernes Forpligtelser. Under Hensyn hertil stillede